

ת"פ 37083/11/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד עיסאוי, חוסין עיסאוי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 37083-11-14 מדינת ישראל נ' עיסאוי ואח'

בפני כב' השופט כמאל סעב

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים 1. מוחמד עיסאוי

2. חוסין עיסאוי

בשם המאשימה: עו"ד בני פסקל

בשם הנאשם 1: עו"ד עאדל דבאח

בשם הנאשם 2: עו"ד פהים דאוד

הנאשמים בעצמם

גזר דין

פתח דבר:

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון, בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום המתוקן שסומן מ/1 וזאת כדלקמן:

נאשם 1:

2. הורשע בעבירה של **סיוע לעבירות בנשק**, עבירה לפי סעיפים 144(א) ו- 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 - (להלן: "**חוק העונשין**"), ביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין.

נאשם 2:

3. הורשע **בעבירות נשק**, עבירה לפי סעיף 144(א) ו- (ב) רישא וסיפא של חוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן:

4. ביום 06.11.14 בסמוך לשעה 22:10, נהג נאשם 1 ברכב פרטי מסוג פורד מונדאו - (מ.ר. 46-320-14) - (להלן: "**הפורד**"), כשלידו במושב הנוסע יושב נאשם 2.
5. הנאשמים נסעו בפורד בכביש היציאה מכפר קרע, לכיוון צומת הכניסה לכפר קרע, שם פנה נאשם 1 ימינה לכביש 65 לכיוון כללי חדרה, כאשר נאשם 2 מחזיק, נושא ומוביל נשק מאולתר מסוג קרל - גוסטב, שהינו נשק המסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם ובתוכו מחסנית, בלא רשות על פי דין - (להלן: "**הנשק**"), והנאשם 1 מסייע לו לעשות כן.
6. באותה עת נסעו מאחורי הפורד בו נסעו הנאשמים, ניידת משטרתית - (להלן: "**הניידת הראשונה**"), בה נהג השוטרי ארז שלזינגר - (להלן: "**השוטר ארז**"), ולידו ישב השוטרי אדם עותמאן - (להלן: "**השוטר אדם**").
7. מאחורי הניידת הראשונה נסעה ניידת משטרתית נוספת - (להלן: "**הניידת השנייה**"), ובה נהג השוטרי אוריה טפירו ולידו ישב המתנדב עלא - אלדין עקל.
8. בצומת כפר קרע עקפה הניידת הראשונה את רכב הפורד משמאל ונצמדה אליו. השוטרי אדם סימן בידו לנאשם 1 לעצור את הרכב בצד הכביש, והשוטרי ארז הפעיל סירנה והורה לפורד באמצעות מערכת כריזה לעצור בצד הכביש, וזאת במטרה לערוך חיפוש אחר נשק בפורד במסגרת מילוי תפקידם כחוק.
9. בתגובה לאמור לעיל, נאשם 1 סטה עם הפורד לימין והגביר מהירות נסיעתו. השוטרי ארז הגביר את מהירות נסיעתו בניידת הראשונה וחלף על פני הפורד. לאחר מכן סטתה הניידת הראשונה באלכסון לימין וחסמה את מסלול נסיעת הפורד. בתגובה בלם נאשם 1 ברכב הפורד וסטה לשמאל. הניידת השנייה נצמדה לפורד מאחור וחסמה אותו ואז הנאשם 1 עצר את הפורד.
10. לאחר עצירת הפורד ושתי הניידות, יצא השוטרי אדם מהניידת הראשונה והתחיל ללכת לכיוון הפורד. בשלב זה הוציא נאשם 2 את הנשק כשהוא מחזיק אותו בשתי ידיו מחלון הפורד שמכיוונו הגיע אותה עת השוטרי אדם והתקרב לעבר הפורד. בתגובה שלף השוטרי אדם את נשקו המשטירתי והתקדם לכיוון הפורד כשהוא צועק לנאשם 2 "משטרה, משטרה".
11. בתגובה זרק נאשם 2 את הנשק, שנפל על הכביש במרחק מטר מהפורד.
12. במעשיהם המפורטים לעיל, הנאשם 2 החזיק, נשא והוביל נשק וחלק של נשק, בלא רשות על פי דין

לנשיאתם או להובלתם, והנאשם 1 סייע לו לעשות כן.

כאמור, הנאשמים הודו והורשעו ובעניינם הוגשו תסקירי קצין מבחן.

תסקירי שירות המבחן:

תסקיר לגבי נאשם 1:

13. הנאשם 1 בן 28, תושב כפר מנדא, נשוי ואב לשתי בנות, בגילאי שנתיים ושנה, אשתו כבת 21, עקרת בית. הנאשם שוהה בתנאי מעצר בית בביתו, עם חלונות התאווררות. מסר כי מתקיים מקצבת הבטחת הכנסה. לדבריו, טרם מעצרו עבד במשך כשבע שנים, בעבודות בניין, בתפקיד טפסן ומסיע פועלים.

14. מקורותיו עולה, כי סיים 12 שנות לימוד. לדבריו, התקשה בלימודיו ובשלוש שנות התיכון עבר ללמוד בבי"ס מקצועי בשפרעם, במגמת מיזוג אוויר. לאחר לימודי התיכון, עבד כטכנאי מזגנים במשך כשנתיים. בהמשך, החל בעבודה, בה עבד בטרם מעצרו. בהיותו כבן 25 נישא לאשתו, שהייתה בת 17.

15. הנאשם הינו הבן השלישי, מבין חמישה אחים ואחיות, למשפחת מוצאו. אחיו הבכור מאושפז בבי"ח לחולי נפש. שניים מאחיו רווקים, עובדים ואחותו תלמידת תיכון. אמו כבת 52, עקרת בית. אביו היה מכור לסמים ונפטר לפני כשלוש שנים כתוצאה מזריקת חפץ (ע"י האח חולה הנפש), שפגע בראשו וגרם למותו.

16. מעיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם עולה, כי אין לחובתו הרשעות קודמות.

17. בהתייחסותו לנסיבות ביצוע העבירה טען, כי התבקש ע"י קרוב משפחתו, נאשם 2, להסיעו לכפר קרע לשם איסוף צ'קים, שחזרו. לטענתו, הסיע את נאשם 2 ברכב של דודו, וכשהגיעו למקום, המתין לו ברכב. הנאשם 2 שב לרכב עם שקית והניחה מתחת לרגליו. כבר עתה אומר כי גרסתו זו של הנאשם, אינה מקובלת עלי גם בשל כך שאינה עומדת במבחן ההיגיון הסביר והשכל הישר ואף היא עומדת בסתירה לגרסת הנאשם 2 כפי שיובהר בהמשך.

עוד טען, כי כשהשוטרים הורו לו לעצור, נסע לאחור מתוך פחד ומיד עצר.

הנאשם הביע חרטה וצער על מעורבותו בעבירה ועל כך, שנענה לבקשת נאשם 2.

18. הנאשם שלל שימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים.

19. הנאשם היה נתון בצו פיקוח מעצר בפיקוח שירות המבחן. במשך כארבעה חודשים השתתף בקבוצה לעצורי בית, דוברי ערבית. מדיווח מנחת הקבוצה עולה, כי הגיע באופן קבוע והותיר רושם של אדם ממושמע ופועל עפ"י ההוראות.

20. עוד עולה מהדיווח, כי התקשה לבטא עצמו, לבדוק את התנהלותו ולבחון חלקים באישיותו, שהיו ברקע לביצוע העבירה, כגון: הפעלת שיקול דעת בוגר והתמודדות עם לחצים חברתיים.

21. שירות המבחן התרשם, כי מדובר בבחור שגילה יציבות במסגרות בהן היה נתון בחייו, ובאחריות כלפי פרנסת משפחתו. מדובר בבחור בעל יכולות וורבליות וקוגניטיביות מצומצמות, המתאפיין בדימוי עצמי נמוך, והנתון להשפעות שליליות ע"י אנשים חזקים ממנו. להערכת שירות המבחן על רקע זה הנאשם ביצע את העבירה.

22. עוד התרשם שירות המבחן כי מדובר בבחור שבעברו לא הפר את החוק, ולהערכתו, הנאשם הבין את חומרת מעשיו והפיק את הלקח מההליך המשפטי המתנהל נגדו. הנאשם שלל בפני שירות המבחן נזקקות טיפולית ומסר כי הוא מכיר בטעותו.

23. שירות המבחן סבור כי לאור מאפייניו האישיותיים וקשייו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי בפיקוחו, הוא יתקשה להפיק תועלת מהליך טיפולי ולפיכך שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

24. המלצת שירות המבחן לשקול להטיל עליו ענישה בדמות מאסר, אשר ירוצה בעבודות שירות, לצד ענישה מותנית.

תסקיר לגבי נאשם 2:

25. הנאשם בן 45, תושב כפר מנדא, נשוי ואב לחמישה ילדים, בין הגילאים: 13-23. בתו הבכורה נשואה ואם לילדים והשאר רווקים, מתגוררים בביתו. לדבריו, הוא סובל מאסתמה.

26. טרם מעצרו, עבד באופן חלקי בחקלאות. תיאר קשיים כלכליים עמם מתמודד, בעקבות מעצר הבית בו נתון, ואי היכולת לעבוד, בשל כך. לדבריו, קודם למעצרו שימש כנציג ציבור בכפרו, השתתף בישיבות מועצה ונטל חלק בהחלטות שונות בכפר.

27. מקורותיו עולה, כי עזב את ספסל הלימודים, לאחר 8 שנות לימוד, ככל הנראה על רקע קשיים בלימודים. במהלך חייו, עבד במשך כ- 13 שנים כפועל במפעל עץ. בהמשך, עבד מספר שנים, כחייט וילונות במתפרה שבבעלות אחיו. מאוחר יותר, עבד בעבודות בניין ואח"כ היה מובטל, למשך תקופה.
28. נישא בשנות העשרים לחייו. אשתו עקרת בית. הנאשם הינו החמישי ברצף הלידה למשפחת מוצאן, המונה עשרה אחים ואחיות בין הגילאים, 35- 50. אחיו ואחיותיו בעלי משפחות. לדבריו, מקיימים אורח חיי נורמטיבי, ללא מעורבות בפלילים.
29. אביו כבן 73, פנסיונר. בעברו עבד כנהג מונית, נשא לפני מספר שנים אישה שניה. אמו כבת 74, עקרת בית. לדבריו, הוריו סובלים מבעיות בריאותיות. הציג את היחסים במשפחתו כקרובים ואת משפחתו כמכובדת. לדבריו, משתף את אביו במתרחש בחייו שמהווה עבורו, כיועץ.
30. מעין בגיליון הרישום הפלילי עולה, כי אין לחובתו הרשעות קודמות.
31. בהתייחסו לנסיבות העבירה טען, כי נסע לכפר קרע על מנת לקנות אביזרים לבית. לטענתו, הכיר אדם כלשהו בכפר, שהפציר בו לקחת את הנשק, על מנת לירות בו בחתונת בנו שאמורה להתקיים בקרוב. עוד טען, כי העבירה לא הייתה מתוכננת וכי לא ידע כיצד משתמשים בנשק. הנאשם שב וטען כי ביצע טעות והביע צער על המחיר שמשלם בעקבותיה. אזכיר כי נאשם 1 ספר שתכלית נסיעתם הייתה איסוף שיקים חוזרים כך שמשנה תוקף יש לדברים שאמרתי בסעיף 17 לעיל לגביו - לגבי נאשם 1; והוא הולם וישים עוד יותר לגבי נאשם 2. גרסתם לאופן רכישת הנשק בלתי סבירה בעליל, בלשון המעטה.
32. הנאשם שלל שימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים.
33. הנאשם היה נתון בפיקוח שירות המבחן עפ"י צו פיקוח מעצר, כשבמהלך תקופה של כחצי שנה השתתף בקבוצה לעצורי בית. מדיווח מנחת הקבוצה עולה, כי לאורך תקופת הפיקוח, הציג עמדה קורבנית ולא נטל אחריות למיוחס לו. התרשמות המנחה הייתה, כי מדובר בבחור דל, אשר התקשה לבחון את התנהגותו ולראות את חומרתה.
34. שירות המבחן התרשם מבחור בעל יכולות קוגניטיביות מצומצמות, אשר גילה לאורך השנים, תפקוד תעסוקתי תקין, כמו כן נראה, כי אין מדובר באדם עם נורמות וחשיפה לעבריינות. במימד היחסים, נראה, כי קיים "קושי בנפרדות ביחסים בינו לבין אביו" ומכאן, ניכר כי אישיותו אינה בשלה.
35. עוד התרשם שירות המבחן, כי לאורך כל תקופת היכרותם עם הנאשם, הוא התאמץ להציג בפניהם פסאדה חיובית מוגזמת על התנהלותו במהלך השנים ותנאי גדילתו ותפקודו. כמו כן, נראה כי הנאשם תיאר בפניהם את מעורבותו בעבירות באופן שאינו כנה ואוטנטי והתקשה לגלות הבנה והכרה בחומרת

מעשיו.

36. הנאשם שלל בפני שירות המבחן נזקקות טיפולית. לאור יכולותיו הקוגניטיביות המצומצמות של הנאשם ועל פי התרשמות קצינת המבחן מקשיי הנאשם בהפקת תועלת מהליך טיפולי, במסגרת צו פיקוח מעצר, בו היה נתון. שירות המבחן אינו ממליץ על הליך טיפולי.

37. המלצת שירות המבחן לשקול להטיל עליו ענישה מציבת גבולות בדמות מאסר, אשר ירוצה בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה.

טיעוני הצדדים:

טיעוני המאשימה:

38. לטענת המאשימה, עבירות האלימות המבוצעות באמצעות נשק, אשר התרבו בעת האחרונה, כמו גם עבירות הרצח האכזריות, נגזרות באופן ישיר מהחזקה של נשק בלתי חוקי ע"י אנשים שאינם מורשים ואינם מיומנים בהחזקתו, ועיקר ע"י גורמים עבריינים אשר עושים שימוש בנשק לתכלית בלתי חוקית.

39. יתרה מכך, הנשק הבלתי חוקי אף יכול לשמש לפעילות חבלנית עוינת. ולכן, על ביהמ"ש אשר חפץ להילחם בתופעת האלימות הגואה באמצעות שימוש בנשק, להחמיר בעבירות החזקת הנשק על נגזרותיהן, דבר שישליך באופן ישיר על היקף ביצוע עבירות אלה ויצמצמן.

40. לטענת המאשימה, החמרה ברמת הענישה בעבירות נשק באה לידי ביטוי בפסיקה של ביהמ"ש העליון, במספר פסקי דין.

41. לטענת המאשימה העבירות בגין הורשעו הנאשמים פוגעות בערכים מוגנים רבים וחשובים - הגנה על שלמות גופו של אדם, הגנה על בריאות הציבור, מלחמה בהחזקת כלי נשק בלתי- חוקי בידי גורמים עבריינים בלתי - מורשים ומניעת פגיעה בשלטון החוק.

42. לענין נסיבות הקשורות לביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי הנאשמים הצטיידו בנשק מבעוד מועד, נאשם 2 היה זה שהחזיק ונשא את הנשק ואילו נאשם 1 סייע לו לעשות כן. הנזק הפוטנציאלי שהיה עלול להיגרם מביצוע העבירות, הינו, העברה של נשק לגורמים עברייניים או עוינים שעלולים להביא לפגיעה בחיי אדם במידה ואותם גורמים יעשו שימוש בלתי חוקי בכלי הנשק.

43. עוד טענה המאשימה כי בפנינו, נאשמים בגירים שהיו יכולים להימנע מביצוע העבירות בקלות רבה.
44. לעניין הנסיבות שאין קשורות לביצוע העבירות, טענה המאשימה כי לנאשמים אין עבר פלילי.
45. המאשימה התייחסה לתסקירי שירות המבחן שהוגשו ביחס לנאשמים, וטענה שנאשם 1 מחד גיסא, לא לקח אחריות מלאה על מעשיו, דיווח שלמרות שהשתתף בקבוצה של עצורי בית, התקשה לבחון את החלקים באישיותו שהביאו אותו לבצע את העבירה. ומאידך גיסא, ישנה התרשמות שהבין את חומרת מעשיו והפיק לקח מההליך המשפטי.
- הנאשם 1 שלל נזקקות טיפולית ולכן לא באה בעניינו המלצה טיפולית. שירות המבחן המליץ על ענישה בדמות מאסר שיומר לריצוי בעבודות שירות ומאסר מותנה.
46. נאשם 2, הודה בביצוע העבירה. יחד עם זאת, במהלך ההשתתפות בקבוצת עצורי בית, לא לקח אחריות על המיוחס לו והציג עמדה קורבנית, הסבריו בנוגע לביצוע העבירה אינם כנים, שלל נזקקות טיפולית ומכאן שאין בפני המלצה טיפולית בעניינו. שירות המבחן המליץ על מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסר מותנה.
47. המאשימה הפנתה לפסיקה, בה הענישה ניתנה בגין עבירות החזקת נשק בלבד. וזאת לטעמה, כדי להבהיר עד כמה בתי המשפט רואים בחומרה את עבירות הנשק:
- ע"פ 761/07 **מדינת ישראל נ' אדרי** (ניתן ביום 22.02.07), שם קיבל ביהמ"ש העליון את ערעור המדינה והשית על הנאשם עונש של שנתיים מאסר בפועל במקום שנה מאסר בפועל.
- ת"פ (ב"ש) 8041/07 **מדינת ישראל נ' מירילאשווילי** (ניתן ביום 12.07.07), שם הושת על הנאשם שהחזיק אקדח ותחמושת עונש של שנתיים מאסר בפועל.
- ע"פ 7955/06 **מיסור כרכור נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 03.10.06), שם החזיק הנאשם אקדח ושתי מחסניות, ונדון לשנתיים מאסר בפועל.
48. המאשימה הפנתה לפסיקה בעבירות נשיאת והחזקת נשק:
- ע"פ 9373/10 **חמד ותד נ' מ"י** (ניתן ביום 14.09.11), שם הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקת ונשיאת נשק. הנאשם החזיק אקדח FN בביתו מתחת למזרון מיטתו ועוד 63 כדורי 9 מ"מ שהוטמנו בחצר ביתו. כמו כן, הנאשם נשא את הנשק. לנאשם היו 3 הרשעות קודמות בגין הצתה, חבלה במזיד ברכב

והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. הוא נדון בביהמ"ש המחוזי לתקופה של 50 חודשי מאסר בפועל ובביהמ"ש העליון הופחת עונשו ל - 30 חודשי מאסר בפועל. ביהמ"ש העליון הסכים עם מגמת ההחמרה בענישתם של מבצעי עבירות בנשק, אך ציין שראוי שהדבר יעשה בהדרגה.

ע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מ"י** (ניתן ביום 21.02.12), הנאשם נשא ברכבו אקדח ותחמושת, ללא עבר פלילי, נדון בביהמ"ש המחוזי לשנתיים מאסר בפועל, ביהמ"ש העליון דחה את ערעורו.

ת"פ (מחוזי חיפה) 15148-03-12 **מ"י נ' כבהה** (ניתן ביום 19.02.13), מדובר בעבירות של החזקת נשק ושינוי לז של רכב, ללא עבר פלילי. מתחם הענישה שנקבע הינו 2-4 שנות מאסר בפועל, העונש שהושת על הנאשם הינו שנתיים מאסר בפועל.

49. המאשימה עתרה למתחמים הבאים: באשר לנאשם 1, בין שנה לשנתיים מאסר בפועל, ולגבי נאשם 2 בין שנתיים ל- 4 שנים מאסר בפועל.

המאשימה ביקשה להטיל על הנאשמים, עונשי מאסר אשר יהיו ברף העליון של מתחמי הענישה שהציעה. בנוסף ביקשה הטלת מאסר מותנה וחיובם בתשלום קנס.

טיעוני ב"כ נאשם 1:

50. לטענת הסנגור, הנאשם התחרט וקיבל אחריות מלאה על מעשיו, הוא השתתף בקבוצה טיפולית ושיתף פעולה עם שירות המבחן. לדבריו, הנאשם נתן הסבר לביצוע העבירה.

51. ב"כ הנאשם סבור כי מתחם הענישה לו עתרה המאשימה אינו סביר וסוטה ממתחם הענישה המקובל, והפנה לפסיקה הבאה:

ע"פ 116/13 **וקנין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 31.07.13), ביהמ"ש המחוזי הטיל 7 חודשי מאסר בפועל בגין סיוע בנשק, מסירה והחזקה, לנאשם עבר פלילי ותסקירו היה שלילי. ביהמ"ש העליון דחה את ערעור המדינה והעונש נותר על כנו.

תפ"ח (ב"ש) 1010/07 **מדינת ישראל נ' דרומי שי** (ניתן ביום 20.10.09), מדובר בעבירה של נשיאה והובלת נשק, ביהמ"ש הטיל עונש של 5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

52. בפסיקה נוספת שהגיש, הפנה הסנגור למקרים חמורים יותר מהמקרה שבפנינו, לטעמו, כי הם כללו עבירות של סיוע לנאשמים שהתלווה בסחר, החזקה והובלה, כשהעונש שהוטל נע בין של"צ עד ל- 7

חודשי מאסר בפועל. ברוב המקרים הוטל על נאשמים בעלי תסקיר חיובי - של"צ, אולם כשהנאשם לא קיבל אחריות ותסקיר המבחן בעניינו היה שלילי. הוטלו 7 חודשי מאסר בפועל.

53. בעניינו, טען הסנגור, הנאשם שיתף פעולה עם חוקריו ולקח אחריות על מעשיו בהזדמנות הראשונה. תסקירו חיובי, שירות המבחן התרשם שמדובר באדם שאינו בעל דפוסי עבריינות.

בתסקיר אין כל התייחסות למסוכנות הנשקפת ממעורבותו בעבירות בהן הורשע. הנאשם אב למשפחה, ללא עבר פלילי. מאז ביצוע העבירה, נגרם לו נזק כלכלי אדיר, הוא שהה בתנאי מעצר בית מלא עם הקלות שכללו שעות התאווררות.

54. הסנגור טען כי הנזק העתידי כלפי משפחתו של הנאשם הוא גדול, בני משפחתו נאלצים לחיות מנדבות של בני משפחה ומהבטחת הכנסה.

55. הסנגור סבור, כי הטלת עונש של מאסר בפועל בחלקו, אשר ירוצה בעבודות שירות, יהיה בו כדי להשיג את מטרת המחוקק בעבירה מהסוג הזה. כמו כן, ציין הסנגור כי מדובר בעבירת סיוע שהיא ברף הנמוך.

56. בטרם טיעוניו לעונש ביקש ב"כ הנאשם 2 להעיד עדי אופי, ד"ר מוחמד עיסאוי, דודו של הנאשם, ומר סעיד אבו זלאם קרוב משפחה של הנאשם.

57. **ד"ר מוחמד עיסאוי**, מסר שכהן בתפקידים שונים, נשיא המכללה האקדמית "אלקאסמי" בבאקה אלג'רביה. לדבריו, הוביל תהליכים להקמת מכללה לחינוך ובית ספר תיכון. כעת הוא מוביל שני פרויקטים, הקמת כפר נוער ערבי ראשון במדינת ישראל, בנוסף הקמת מכללה אקדמאית ניסויית. הוא משמש כיו"ר שותף לוועדה ציבורית לחינוך חיים משותפים, מורה מטעם האיגוד האירופאי שנקרא "האיגוד האירופאי לניהול איכות".

העד סיפר בעדותו, שהוא מכיר את הנאשם עוד מילדותו, ציין כי הנאשם חווה אובדן ילדות לא מבחירתו, אביו של הנאשם בחר בו כמי שיסעד את סבו החולה שנים ארוכות עד שהלך לעולמו.

הנאשם טיפל בסב במסירות ובאהבה. אורח חיים קשה זה, של הנאשם, התנהל עד הגיעו לגיל 20. אביו של הנאשם גמל לו ועזר לו בבניית בית וחיתן אותו עם בחירת ליבו, הוא הקים משפחה וניהל אורח חיים נורמטיבי, ללא עבר פלילי. הנאשם תרם ותורם לקהילה בה הוא חי.

לדבריו, הנאשם הביע צער וחרטה כנה על מעשיו והוא מחפש דרך לחזור למשפחתו ולאורחות החיים הנורמטיביים. העד ביקש מביהמ"ש שיקל בעונשו של הנאשם ושיאפשר לו לחזור לקהילה.

58. **סעיף אבו זלאם**, מסר ששימש מזכיר ראשי של ביהמ"ש המחוזי בנצרת, ומנהל מחוז בתי משפט בצפון עד 2005, מאז שפרש משמש יועץ למנהל ביהמ"ש, שימש גם כמפקח ארצי בשירות הלאומי, באותה תקופה היה יו"ר פורום מנהלי ביהמ"ש בארץ, והיה מרצה בכיר וחבר בבית דין משמעותי.

מסר שהוא מכיר את משפחת הנאשם היכרות קרובה, מעשיו של הנאשם אינם אופייניים למשפחה, ומעשיו היכו בהם כרעם ביום בהיר. לדבריו, הנאשם הביע חרטה כנה וצער על מעשיו, אביו ומשפחתו זקוקים לו.

טיעוני ב"כ נאשם 2:

59. לטענת הסנגור, הנאשם הביע חרטה כנה, למרות טענת המאשימה שבתסקיר המבחן חרטת הנאשם ולקיחת האחריות על מעשיו אינן ברורות. מדובר באדם שנשר מלימודיו בגיל 13, אשר ילדותו אבדה. אביו של הנאשם בחר בנאשם לסעוד את סבו החולה, והנאשם עשה זאת במסירות וחמלה רבה, במשך שנים רבות.

60. הסנגור טען שהנאשם בן 45, אשתו עקרת בית ויש להם חמישה ילדים, מגיל 18 עד גיל 44, עד לביצוע העבירה, לא הסתבך עם רשויות החוק. ניהל חיים נורמטיביים לחלוטין כפי שאר בני משפחתו. לכן, מדובר במעידה חד פעמית, שלא תחזור על עצמה.

61. עוד טען הסנגור, שהנאשם נמצא במעצר בית מלא, כאשר אשתו ודודו ערבים לו, אביו יושב לצידו 24 שעות, האב נכה והנאשם מטפל בו כפי שטיפול בסבו.

62. לעניין הפן הטיפולי, טען הסנגור, שלמרות שקצין המבחן כתב שהנאשם מסר לו שהוא אינו זקוק לטיפול. אל לשכוח שבמהלך מעצר הבית, הוא עבר סדנה טיפולית במסגרת פיקוח מעצר, נכח במפגשים אינטנסיביים למשך 6 חודשים. קצינת המבחן התייחסה לכך, וציינה שהנאשם היה מגיע למפגשים ומשתתף בהם והיה יוצא מגדרו תוך הדגשה שלא יעבור עבירות בעתיד.

63. לטענת הסנגור, הפסיקה שהגישה המאשימה שונה מהמקרה שבפנינו, בה מדובר בנאשמים בעלי עבר פלילי שירו באוויר.

64. הסנגור הגיש אסופת פסיקה שבמרביתה ביהמ"ש השית עונש של מאסר בפועל לריצוי במסגרת עבודות שירות, והפנה לפסיקה הבאה:

ע"פ 1505/14 **אחמד לידאוי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 04.11.14), שם דובר על נאשם שהיה בן 55 בעת ביצוע העבירה, והורשע בעבירות נשק, מעשה פזיזות ורשלנות, החזקת רכוש החשוד כגנוב והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו.

הנאשם הטמין אקדח וכדורים בביתו, כאשר המשטרה ערכה חיפוש בביתו, ניסה הנאשם להבריח אותם ולכן מסר את האקדח עם התחמושת לבתו שהסתירה אותם מתחת לבגדיה. ביהמ"ש המחוזי גזר על הנאשם, שמונה חודשי מאסר בפועל. ביהמ"ש העליון הקל בעונשו והפחיתו ל- 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות.

ת"פ (נצ') 6138-03-11 **מדינת ישראל נ' חאמד** (ניתן ביום 19.07.11), שם הנאשם הורשע בעבירות בנשק, שיבוש מהלכי משפט והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ביהמ"ש הטיל על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ת"פ 17809-03-14 **מדינת ישראל נ' מוחמד מוסטפא** (ניתן ביום 26.06.14), שם הנאשם הורשע בעבירות בנשק, יריות באזור מגורים ושיבוש מהלכי משפט, ביהמ"ש הטיל על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ת"פ 13281-07-13 **מדינת ישראל נ' עמיד פלאח** (ניתן ביום 22.10.15), שם הנאשם הורשע בעבירות בנשק ויריות באזור מגורים, הנאשם עבד אצל קבלן, שלא שילם לו שכרו, נטל רובה עם כדורים, הגיע ברכבו לביתו של הקבלן, וירה כ-11 כדורים באוויר בטרם נמלט מהמקום, על מנת להפחידו. ביהמ"ש הטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

65. לטענת הסנגור, בענייננו, הנשק שנתפס אצל הנאשם היה ללא כדורים, בתוך שקית שנזרקה מהחלון. כמו כן, לא נעשה שימוש בנשק.

66. עוד טען הסנגור, כי הפסיקה התייחסה למשך הזמן בו הוחזק הנשק הוחזק. לטענתו, יש הבדל בין אדם שמחזיק ונושא עליו נשק בלתי חוקי למשך חודש או יומיים.

67. לגישת הסנגור, המתחם לו עתרה המאשימה אינו סביר, אינו תואם את נסיבות העבירה, ואף אינו עונה על מקרים חמורים יותר מהמקרה שבפנינו. לכן עתר הסנגור למתחם הנע בין מאסר של מספר חודשים שירוצו בעבודות שירות, ועד למספר חודשי מאסר בפועל שירוצו מאחורי סורג ובריה. כמו כן, עתר הסנגור לרף הנמוך במתחם, לאור נסיבות העבירה.

68. **דברי הנאשמים:**

נאשם 1:

הביע חרטה על מעשיו, הודה בטעותו וביקש מביהמ"ש שיקל עליו, על מנת שיוכל לעזור לאשתו ולילדיו.

נאשם 2:

גם הוא, הביע חרטה על מעשיו והודה שעשה טעות חמורה. לדבריו, הוא אב ל- 5 ילדים, אשתו חולה והוא זה שמפרנס את משפחתו. ביקש מביהמ"ש שירחם עליו ולא ישלח אותו אל מאחורי סורג ובריח.

אביו של נאשם 2, הוסיף ואמר, שהוא אדם חולה, עבר מספר ניתוחים ועומד לעבור ניתוח נוסף בעתיד. לדבריו, הוא זקוק לעזרתו של הנאשם, כי מלבד הנאשם אין מי שיעזור לו ויטפל בו.

דין והכרעה:

69. לפניי 2 נאשמים, נאשם 1, יליד שנת 1987, שהורשע בעבירה של סיוע בנשיאת והחזקת נשק, ונאשם 2, יליד 1970, שהורשע בעבירה של נשיאת והחזקת נשק.

70. עבירת הנשק הנה עבירה חמורה במהותה, העונש המרבי בגין עבירות הובלה ונשיאה של נשק הינו 10 שנות מאסר, העונש המרבי בגין החזקה הינו 7 שנות מאסר.

71. המחוקק קבע תנאים מגבילים ומיוחדים שרק בהתקיימם, אזרח יכול להחזיק כדין בנשק וזאת לאור המסוכנות הרבה שטבועה בכלי הנשק מעצם טיבם וטבעם. הנאשמים בחרו להתעלם מכללים אלו, ופגעו בערכים המוגנים של ערך החיים ושמירת הגוף וכן השמירה על שלום הציבור ובטחונו.

72. זמינותו של נשק חם המוחזק באופן בלתי חוקי הפכה זה מכבר לרעה חולה. דומה שכיום אין עוד צורך להכביר מילים באשר לחומרתן הרבה של עבירות בנשק. נשק המוחזק שלא כדין עלול למצוא את דרכו לידיים עוינות ועלול לשמש למטרות פליליות, מנימוקים אלו ואחרים בסדרה של פסקי דין פסק בית המשפט העליון כי: **"הגיעה השעה להחמיר בענישה בגין עבירות בנשק"**. ראו, למשל, את ע"פ 4460/11 **מדינת ישראל נגד אחמד פאיד** (ניתן ביום 28.11.11), ע"פ 9373/10 **חמד ותד נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.9.11).

73. עוד אמר בית משפט העליון בע"פ 318/11 **מדינת ישראל נגד אבו ערב** (ניתן ביום 5.12.11), מפי השופטת חיות כי:

"...הגיעה העת להחמיר בעונשיהם של מבצעי עבירות נשק בכלל ועבירות שעניינן סחר בנשק בפרט, בשל האינטרס הציבורי להרתיע מפני ביצוען של עבירות אלו שמימדיהן הולכים ומתעצמים".

74. יחד עם זאת, וכידוע הענישה במקומותינו הינה ענישה אינדיבידואלית ומותאמת לנסיבות ולנאשם הספציפי העומד לתת את הדין בפני ביהמ"ש - (ראו ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מ"ג (4) 170, 174). גישה זו עומדת בעינה גם אחרי תיקון 113 לחוק העונשין - ע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 05.08.13).
75. לכן יש לבחון כל מקרה ונסיבותיו, לרבות הנסיבות האישיות של הנאשם שעומד לדין בפני בית המשפט. וכך נקבע בע"פ 3210/06 **עמארה נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 18.03.07):
- "הפרמטרים הרלבנטיים האפשריים לגזירת העונש על עבירה זו כשלעצמה, הם חומרת התוצאה, השאלה האם היו בני אדם במקום והועמדו בסכנה, עברו הפלילי של הנאשם וכיוצא בזה."**
76. לפי פסיקתו של בית המשפט העליון יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם בהתאם לסוג וכמות הנשק שבו החזיק הנאשם, נשא והוביל כשגם התכלית לכך חשובה ובעלת משקל.
77. יודגש, בעניין זה כי כבר נקבע בעבר שקיים מדרג ענישה בעבירות המבוצעות בנשק, בין השאר, עפ"י סוג, איכות וכמות הנשק שנעשה בו שימוש - לעניין זה ראו ע"פ 1332/04 **מדינת ישראל נ' פס**, פ"ד נח (5) 541, 544 (2004).
78. בענייננו, נאשם 1 הורשע בסיוע בעבירות נשק, כאשר הוא נוהג ברכב ומגביר את מהירותו משנתבקש ע"י המשטרה לעצור, כשלצידו נאשם 2 מחזיק, נושא ומוביל נשק מאולתר מסוג קרל-גוסטב ובתוכו מחסנית. מדובר בנשק התקפי, המסוגל לבצע ירי אוטומטי, שבכוחו לגרום להרג ללא הבחנה. פוטנציאל הסיכון הגלום בו, אפוא, גבוה, לא כל שכן משהוחזק לצד תחמושת מתאימה.
79. זאת ועוד, כאשר השוטר הגיע לכיוון הרכב נאשם 2 הוציא את הנשק מחלון הפורד כשהוא מחזיק בו בשתי ידיו ושמת אותו מידי לעבר הכביש רק כאשר השוטר שלף את נשקו המשטרתי כשהתקרב אל הרכב. לצד זאת, יש לזכור שלא נעשה שימוש בנשק, וכי בסופו של יום מעשי הנאשמים לא גרמו נזק בפועל.
80. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מעלה, כי במקרים דומים למקרה שבפנינו הוטלו על נאשמים שהחזיקו נשק ותחמושת עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריש לתקופות משתנות והפסיקה שלהלן תמחיש זאת:
- בע"פ 5681/14 **מדינת ישראל נ' מוחמד טאטור** (ניתן ביום 01.02.15) - החמיר בית המשפט העליון בעונשו של נאשם שהורשע בעבירות נשק (רכישה והחזקה) (נשיאה והובלה) ועבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, והעמידו על 8 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (מחוזי נצ') 35007-04-13 **מדינת ישראל נ' איסלאם עזאיה** (ניתן ביום 08.01.15) - נגזרו על נאשם שהורשע בעבירה של נשיאת והחזקת נשק, עונש של מאסר בפועל למשך 9 חודשים. עוד קבע בית המשפט, כי מתחם העונש ההולם נע בין 7 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים.

ע"פ 1505/14 **לידאוי נגד מ"י** (ניתן ביום 4.11.14) - בית המשפט העליון הקל בעונשו של המערער שהורשע בעבירה של החזקת נשק והעמידו על 6 חודשים שרוצו בעבודות שירות (תחת 8 חודשים).

ע"פ (חיפה) 6059-02-12 **מדינת ישראל נ' גהגאה**, (ניתן ביום 19.4.12) - נדון עניינו של משיב שהחזיק ברכבו אקדח ושתי מחסניות ובימ"ש השלום בחדרה גזר עליו עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. בימ"ש המחוזי בחיפה לא התערב בעונש המאסר בפועל שנגזר עליו אלא רק החמיר במאסר המותנה ובגובה הקנס וזאת לאור הודאתו, התסקיר החיובי, ועובדת היותו אדם נורמטיבי.

בע"פ (מרכז) 39796-06-12 **עלא חטיב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 20.03.13) - דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של המערער על חומרת העונש שנגזר עליו. המערער הורשע בבית משפט השלום לאחר ניהול הוכחות בעבירה של החזקת נשק וחלק מנשק שלא כדין לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין. בהכרעת הדין נקבע, כי המערער הסתיר מחוץ לחצר ביתו שקית ובתוכה שני כיסויי משען ראש לרכב, שבתוכה היו מונחים אקדח ובו מחסנית עם כדורים. בנוסף החזיק כדורים ברכבו. המערער נדון ל - 12 חודשי מאסר בפועל, לשישה חודשי מאסר על תנאי ולקנס בסך 7,500 ₪. בעברו של הנאשם הרשעה בעבירה של תקיפת בת זוג ועבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, שעליהן נדון לעונש מאסר על תנאי.

בע"פ 7241/12 **עמאר טאטור נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.02.13) - נדחה ערעורו של נאשם שנדון (לאחר הסדר טיעון - עם טווח ענישה מוסכם) ל - 9 חודשי מאסר בפועל בגין החזקת נשק שנמשכה מספר חודשים, מבלי שהוא עצמו עשה שימוש בנשק.

עפ"ג (חי') 6059-02-12 **מדינת ישראל נ' גהגאה** (ניתן ביום 19.04.12) - התקבל ערעורה של המדינה באופן חלקי על קולת עונשו של נאשם שהודה בביצוע עבירה של החזקת נשק שלא כדין והועמד על 9 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

בע"פ 5220/09 **הייתם עוואודה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 28.12.09) - נדון ערעורו של נאשם נעדר כל הרשעות קודמות, אשר הודה והורשע (במסגרת הסדר טיעון) בעבירה שעניינה החזקת נשק ותחמושת. על נאשם זה הושתו 15 חודשי מאסר מתוכם 6 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח והיתר על תנאי תוך חיובו בתשלום קנס. הערעור על חומרת העונש נדחה.

בעפ"א (נצ') 152/08 **אחמד עוואודה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 24.06.08) - המערער הורשע על פי הודאתו בבית משפט השלום בנצרת בעבירות נשק - עבירה לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין. בית

משפט קמא גזר על המערער מאסר בפועל לתקופה של שנה בצירוף עונשים נלווים. המערער נעדר עבר פלילי, הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי יקר. בית המשפט המחוזי בנצרת קיבל את הערעור במובן זה, שהעמיד את עונש המאסר אשר הוטל על המערער, לשישה חודשים שרוצו בעבודות שירות בצירוף ענישה נלווית.

ת"פ (חי') 21163-03-11 **מדינת ישראל נ' אלמקייס** (ניתן ביום 14.07.11), שם הורשעו שני נאשמים על פי הודאתם, נאשם 1 בעבירות בנשק (נשיאה והובלת נשק, אבזר ותחמושת) ונאשם 2 בסיוע לעבירות בנשק. כאשר נאשם 1 נשא והוביל ברכב נשק מסוג תת מקלע מאולתר ובתוכו מחסנית ותחמושת, כאשר נאשם 2 מסייע בידו. שני הנאשמים בעלי עבר פלילי. ביהמ"ש הטיל על נאשם 1, 30 חודשי מאסר, מתוכם 15 חודשים לריצוי בפועל והיתר על תנאי. על נאשם 2, שעברו הפלילי מכביד יותר ולמרות שהורשע בעבירת סיוע לביצוע עבירה בנשק, הטיל 20 חודשי מאסר, מתוכם 8 חודשים לריצוי בפועל.

ת"פ (חי') 28889-07-14 **מדינת ישראל נ' אבו ח'מיס** (ניתן ביום 21.09.14), הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בעבירות של החזקה ונשיאת נשק, כניסה ושהייה בלתי חוקית בישראל ושימוש במסמך מזויף. הנאשם נשא נשק מסוג קרל גוסטב וכן מחסנית הטעונה בכדורי 9 מ"מ. ביהמ"ש הטיל על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 9373/10 **חמד ותד נ' מ"י** (ניתן ביום 14.09.11), שם הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקת ונשיאת נשק. הנאשם החזיק אקדח FN בביתו מתחת למזרון מיטתו ועוד 63 כדורי 9 מ"מ שהוטמנו בחצר ביתו. כמו כן, הנאשם נשא את הנשק. לנאשם עבר פלילי. ביהמ"ש המחוזי הטיל עליו 50 חודשי מאסר בפועל. ביהמ"ש העליון הפחית את עונשו ל - 30 חודשי מאסר בפועל.

81. בנסיבות אלו, בזיקה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, אני סבור, כי מתחם העונש ההולם נע במקרה דנן **בין 7 חודשי מאסר בפועל, לבין 30 חודשי מאסר בפועל**, בצירוף עונשים נלווים.

82. זאת בהתאם לכך שעונשו של נאשם 1 שהורשע בסיוע לעבירות בנשק, יהיה מחצית מעונשו של נאשם 2 שהרי העונש שנקבע לעבירה זו הוא מחצית מהעונש כמבצע עיקרי לאותה העבירה.

83. כמובן שנתתי דעתי לטענה שהנאשמים ניהלו אורח חיים תקין ונורמטיבי, ללא כל עבר פלילי, בהקשר זה ראוי להזכיר את ההלכה שנפסקה על ידי בית המשפט העליון לפיה -

"נראה, כי יש להרים תרומה מספקת לעקירת התופעה של החזקת נשק שלא כדין, אשר לצערנו התפשטה במחוזותינו, ולהטיל עונש מאסר גם על מי שזו עבירתו הראשונה" - (ע"פ 6583/06 אגא אדהם נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 5.12.06), וראו גם אתע"פ 6294/10 אמיר אלקיעאן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 13.2.11)).

84. ואולם, לצד הזכות יש לזקוף לטובת הנאשמים את העובדה שזו הפעם הראשונה שהסתבכו עם רשויות החוק, עברם הפלילי הנקי, הודאתם המידית שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי יקר, לקיחת האחריות, ואת הצער שהביעו הנאשמים.

85. תסקירי שירות המבחן בעניינם של שני הנאשמים, אמנם חיוביים, אך לאור הקושי ביכולתם להשתלב בהליך טיפולי, המליץ שירות המבחן על ענישה בדמות מאסר, אשר ירוצה בעבודות שירות, לצד ענישה מותנית.

סוף דבר:

86. לאחר שנתתי דעתי לעובדות כתב האישום המתוקן, נסיבות העבירות, בחנתי את תסקירי שירות המבחן, עיינתי בפסיקה שהוגשה ופסיקה נוספת, ושמעתי את טענות הצדדים, ומבלי להתעלם מהנסיבות המקלות ואלה המחמירות וחלקן של כל אחד מהנאשמים, אני מטיל על כל אחד מהם את העונשים הבאים:

נאשם 1:

א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, היה וימצא אותו הממונה על עבודות שירות מתאים. על כן, על הממונה להגיש את חוות דעתו עובר ליום 13.1.16 שעה 09:45. תשומת לבו מופנית לכך שניתן לזמן את הנאשם לכל ראיון או מפגש באמצעות בא כוחו עו"ד מר עאדל דבאח פקס: 04-9912260, טלפון: 0508-552743.

ב. 10 חודשי מע"ת לשלוש שנים שלא יעבור עבירה בה הורשע.

נאשם 2:

א. 13 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 06.11.14 ועד ליום 17.12.14.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי ולמשך 3 שנים שלא יעבור כל עבירה בנשק או עבירה מסוג פשע ויורשע עליה בדין.

בשל נסיבותיהם האישיות של הנאשמים, נמנעתי מלהטיל עליהם קנסות.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום לבית המשפט העליון, הודעה לנאשם מס' 2.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, א' טבת, 13 דצמבר 2015, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד הגב' דורית לוי-פרנק, ב"כ הנאשם 1 עו"ד
עאדל דבאח, ב"כ הנאשם 2 עו"ד פהים דאוד והנאשם בעצמו.